

Wydziału Urzędzeń Telefonów Miejskowych,
Wydziału Urzędzeń Telefonów Międzydzielnych,
Wydziału Ruchu Telekomunikacyjnego,
Wydziału Telegraficznego,
Wydziału Ruchu Radiokomunikacyjnego,
Wydziału Urzędzeń Radiokomunikacyjnych,
Wydziału Urzędzeń Radiofonicznych,
Samodzielnego Referatu Sprawozdawczości Technicznej.

§ 11. Departament Pocztowy składa się z:
Wydziału Ruchu Pocztowego Krajowego,
Wydziału Ruchu Pocztowego Zagranicznego,
Wydziału Komunikacji Pocztowej,

Wydziału Ruchu Czasopism i Wydawnictw.

§ 12. Szczegółowy podział czynności między departamenty, samodzielne wydziały, wydziały i samodzielne referaty określi Minister Poczt i Telegrafów.

§ 13. W skład Gabinetu Ministra i departamentów wymienionych w §§ 3-11 wchodzi sekretariaty, które obejmują następujące sprawy:

- 1) zestawienie planów prac i ogólna sprawozdawczość z działalności departamentu (gabinetu);
- 2) ewidencja zarządzeń normatywnych i utrzymywanie zbiorów wydawnictw urzędowych;
- 3) sprawy osobowe i gospodarcze departamentu;
- 4) sprawy kancelaryjne.

1107

ZARZĄDZENIE Nr 117 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1951 r.

w sprawie funduszu nagród i prac zleconych.

W porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadzony do budżetów jednostek administracji państwowej i instytucji kulturalno-społecznych fundusz nagród i prac zleconych może być wydatkowany na:

- 1) nagrody indywidualne za szczególne osiągnięcia w pracy, z uwzględnieniem biorących udział we współzawodnictwie pracy;
- 2) wynagrodzenia za prace zlecone oraz udział w pracach komisji powołanych i płatnych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 2. W ramach funduszu nagród i prac zleconych otwierane będą kredyty budżetowe na nagrody indywidualne do wysokości 0,7% otwartych kredytów na płace.

Pozostałą część funduszu nagród i prac zleconych przeznacza się na wynagrodzenia za prace zlecone nie należące do normalnego zakresu działania związanego ze stanowiskiem służbowym pracownika oraz za udział w pracach komisji, powołanych i płatnych zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wysokość tej części funduszu jedynie w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych przypadkach i za zgodą Ministra Finansów może być wyższa niż 1,3% kredytów na płace.

§ 3. Kwotami kredytów budżetowych, o których mowa w § 2, dysponuje kierownik instytucji (jednostki budżetowej).

§ 4. Z kwot przeznaczonych na nagrody indywidualne (§ 2 ust. 1) kierownik jednostki może przyznać nagrody indywidualne pracownikom za konkretne osiągnięcia i zadania przekraczające ten zakres ich obowiązków służbowych, który w danych warunkach

należy uznać za przeciętnie wymagalny od danego pracownika, lecz gdy zadania te zostały wykonane w szczególnie trudnych warunkach. Wysokość jednorazowej nagrody nie powinna być niższa od 100 zł i nie może przekraczać 150% zasadniczego miesięcznego wynagrodzenia pracownika otrzymującego nagrodę.

§ 5. Jeżeli w zakładzie pracy zostało zorganizowane współzawodnictwo pracy, to w ramach kredytów na nagrody, o których mowa w § 2 ust. 1, kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą miejscową ustala również podział nagród dla wyróżnionych we współzawodnictwie pracy.

Wnioski o przyznanie nagród dla wyróżnionych we współzawodnictwie pracy przedstawia kierownikowi raz na kwartał miejscowa rada związkowa na podstawie comiesięcznego podsumowania wyników przez poszczególne ogniwa (grupy) związkowe. Wysokość tych nagród wynosi od 100 do 300 zł jednorazowo.

Wręczenie nagród w zakładzie pracy powinno nastąpić raz na kwartał w sposób uroczysty, niezwłocznie po ustaleniu i ogłoszeniu osiągniętych wyników we współzawodnictwie pracy. Wraz z nagrodami pieniężnymi pracownikom powinny być wręczane podpisane przez kierownika zakładu pracy i miejscową radę związkową dyplomy honorowe i listy pochwalne.

W zakładach pracy, w których zorganizowano współzawodnictwo pracy, mogą być niezależnie od nagród omawianych w niniejszym paragrafie przyznawane nagrody indywidualne według zasad ustalonych w § 4. Oba jednakże rodzaje nagród powinny się mieścić w ramach 0,7% otwartych kredytów na płace.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1108

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA

z dnia 21 sierpnia 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Mechanizacji Górnictwa.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Mechanizacji Górnictwa,

zwany dalej w skróceniu „Instytutem“.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest miasto Katowice.

§ 3. Zadaniem Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie mechanizacji górnictwa.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Górnictwa.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania Instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Górnictwa.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonywania planowych zadań w zakresie szkolenia teren z kopalni

„Makoszowy“ na szybie „Guido“ na powierzchni i pod ziemią określony przez Ministra Górnictwa wraz z wszystkimi budynkami na powierzchni, użytkowanymi dotychczas przez Zakład Mechanizacji Głównego Instytutu Górnictwa oraz maszynami, urządzeniami technicznymi i sprzętem, objętym spisem inwentarza, sporządzonym na dzień 1 lipca 1951 r.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1951 r.

Minister Górnictwa: R. Nieszporek

1109

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 14 sierpnia 1951 r.

w sprawie rejestracji i skupu reglamentowanych metali nieżelaznych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 46, poz. 341, z 1950 r. Nr 49, poz. 447) i w związku z § 2 rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 maja 1951 r. w sprawie uznania metali nieżelaznych za reglamentowane oraz zgłoszenia do rejestracji tych metali (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 334) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 4 czerwca 1951 r. w sprawie obrotu i gospodarowania reglamentowanymi metalami nieżelaznymi (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 336) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I.

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia określają zasady rejestracji i skupu reglamentowanych metali nieżelaznych, zwanych dalej „metalami nieżelaznymi“.

§ 2. 1. Zgłoszenie do rejestracji metali nieżelaznych powinno nastąpić w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających obowiązek zgłoszenia, a w szczególności od dnia wejścia w posiadanie lub nagromadzenia metali nieżelaznych w ilości podlegającej zgłoszeniu (§ 4 lub 14).

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie co do metali nieżelaznych, posiadanych w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia, od tego dnia.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, obowiązane zgłosić do rejestracji metale nieżelazne, dokonują zgłoszeń według przepisów rozdziału II niniejszego zarządzenia.

2. Przez jednostki gospodarki uspołecznionej rozumie się urzędy, instytucje państwowe, przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, oraz centrale spółdzielczo-państwowe, centrale spółdzielni i zrzeszone w nich spółdzielnie.

3. Jednostki, nie wymienione w ust. 1, a obowiązane zgłosić do rejestracji metale nieżelazne, dokonują zgłoszeń według przepisów rozdziału III niniejszego zarządzenia.

R o z d z i a ł II.

§ 4. 1. Jednostki, określone w § 3 ust. 1, obowiązane są zgłosić do rejestracji i skupu zbędne, niewłaściwie używane oraz nadmierne (ponadnormatywne) metale nieżelazne.

2. Nie podlegają zgłoszeniu do rejestracji i skupu metale nieżelazne, które zostały zgłoszone do Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych (CHMN) w ramach akcji upłynnienia remanentów przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia.

§ 5. 1. Zbędnym metalem nieżelaznym jest metal, którego posiadacz nie używa na wykonanie swoich planowych zadań.

2. Niewłaściwie stosowanym metalem nieżelaznym jest metal, którego posiadacz używa niezgodnie z podstawą przydziału lub dla celów, na które nie posiada przydziału.

3. Nadmiernym metalem nieżelaznym jest ilość metalu, która przewyższa obowiązujący normatyw zapasu maksymalnego.

§ 6. 1. Normatywy zapasu metali nieżelaznych oblicza się w następujący sposób:

- 1) w ramach ogólnych norm zapasów materiałowych, zatwierdzonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) dla każdego przemysłu oddzielnie, centralne zarządy lub jednostki równorzędne obliczają, a właściwi ministrowie zatwierdzają tzw. średnie normatywy zapasów metali nieżelaznych, które w odniesieniu do całego zapasu metali nieżelaznych nie mogą przekraczać 90-dniowego zapasu dla surowców, a 120-dniowego zapasu dla półfabrykatów;
- 2) w ramach średnich norm zapasu metali nieżelaznych przedsiębiorstwa obliczają, a nadrzędne centralne zarządy lub jednostki im równorzędne zatwierdzają normy zapasu metali nieżelaznych dla tych przedsiębiorstw; suma norm wszystkich przedsiębiorstw nie może przewyższać średniej normy zapasu przyznanego centralnemu zarządowi lub jednostce równorzędnej;
- 3) maksymalny zapas, tj. najwyższy zapas w momencie dostawy, oblicza się według ogólnie obowiązujących zasad z tym, że zapas ten nie może przekraczać 133% normy obliczonej według przepisów pkt 1 i 2, w poszczególnych pozycjach według kartoteki materiałowej posiadacza (w rozmiarach, profilach, gatunkach itp.).

2. W razie konieczności podwyższenia normy zapasu właściwa jednostka wystąpi z wnioskiem do właściwego ministerstwa, a odpis wniosku prześle do tej jednostki, która jest właściwa dla przyjęcia metalu nieżelaznego do rejestracji. Właściwe ministerstwo wydaje decyzję w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i powiadamia o niej również jednostkę właściwą dla przyjęcia metalu nieżelaznego do rejestracji.